

عنوان مقاله:

بررسی پتانسیل رمبندگی خاک ماسه ای لای دار بهسازی شده توسط بنتونیت، بیوسیماناسیون و میکروسیلیس

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران (مهندسی سازه و مدیریت ساخت) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

آرمان ذوالفقاری کمرودی - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئوتکنیک، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سمنان

محمود مسگرپورامیری - دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشکده عمران، موسسه آموزش عالی علوم و فناوری آریان بابل

سمانه فرهنگ نیا - کارشناس ارشد شیمی، آزمایشگاه خاک آزمون خطیر

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر به دلیل افزایش بیش از حد وقوع ترک ها، نشست ها و تغییر شکل ها در خاک رمبنده بستر سازه ها، تلاش محققین و کارشناسان عمران بخصوص حوزه ژئوتکنیک را جهت بهسازی این خاک ها بیشتر کرده است. رمبندگی کاهش حجم ناگهانی خاک غیراشباع در تنش خالص ثابت با افزایش رطوبت می باشد، خاک های رمبنده به خاک هایی اطلاق می شود که در آن ها ذرات خاک در مجاورت آب چسبندگی خود را از دست می دهند و به سرعت فرسایش می یابند. خاک های رمبنده بیشتر در نواحی گرم و خشک یافت می شوند و خصوصیات مهم این نوع خاک ها تخلخل زیاد، وزن مخصوص کم و چسبندگی صفر و یا ناچیز، ساختار باز و پیوند بین ذرات ضعیف می باشد. به منظور رفع مشکل رمبندگی خاک می توان از روش های مختلفی از جمله تراکم خاک، جایگزینی مصالح، تثبیت با مواد شیمیایی و ... استفاده کرد. در تحقیق حاضر بهسازی به روش بیوسیماناسیون و تثبیت با بنتونیت و میکروسیلیس مورد مقایسه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

رمبندگی، بهسازی خاک، بیوسیماناسیون، مقابله با رمبندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/580414>

